

Szente B. Levente

Emlékek töredéke

tenyeredben, ott van-e még
a rét, a magas, folyó melletti fűzfa,
hajadban a szép virág?

lehunyt pilláid alatt
az a szívdobbanás,
a csókillat.

a bennünk lüktető emlékek töredéke,
az a tiszta gyermektánc,
a szerelem, a drót nélküli érintés,
a kíváncsiság.

mint ébredés előtt
mindannyiszor,

ha arcunkra hullt a fény –

Üresedő lelkünk romos oltárán

és a kenyér mindig elfogy,
csak a kés, a kés – az, ugyanaz marad.

kíméletlenül, mint az idő, úgy változik
markolatán az ujjenyomat hangulat.

a teríték mellett, sokan vagyunk egyedül.
emberül tán. letükrözve, akár a régi szép fényképeken is:

másoktól, egymásnak. ajándék emlékül, tőlem, neked.
egy éhes, meg nem értett, örökbefogadott Isten homlokán.

és immár, ki-ki a maga Babelének toronymagas tetején.
a szent dac asztalán. üresedő lelkünk romos oltárán.

240 é. r. kés. ujjenyomat.

Jámbor Ildikó

Fiatal tehetségek remeklése

Kiváló összjáték a Warrenné mesterségében

A Gárdonyi Géza Színház két fiatal művészenek kiemelkedő teljesítményére figyelhetünk fel a legutóbbi bemutató alkalmából. Nagy Barbara, mint Vivie, és Csathó Norbert, mint Frank Gardner lendületes, átgondolt, mégis könnyed játékkal meggyőzte az egri nézőket: művészi energiákban elég erős a társulat ahhoz, hogy fajsúlyos társadalmi drámákat is bemutasson. Megnyugtató látni, hogy a címszerepben Saárossy Kinga nemcsak kiválóan játszik, hanem érzékenyen segíti partnereit a színpadi kibontakozásban. Egyébként a többiek is. Az előadás koherens, a szereplők egymásra figyelnek, jó a ritmusa, s mindemelett aktuális. Mindez persze Blaskó Balázs Jászai-díjas rendező érdeme elsősorban, de eddigi társulatépítő munkájának összegzése is.

Az október 4-én színre vitt előadás más szempontból is figyelemre méltó: Nádasy Ádám friss fordításában sikerült egészen modernné és frissé tenni a drámát.

A színhely London, ezt Székely László Kossuth díjas díszlettervező néhány épületből reális helyszínt felvázoló díszlete is körvonalazza, de azt is érzékelteti, hogy a főszereplő a színműben, és a szereplők életében is a pénz, a vagyonosodás. Ez lehetne bárhol Európában, akár Budapesten is.

Warrenné (Saárossy Kinga) megérkezik egykori kisvárosi lakhelye színhelyére, ahová barátja, a nagyvilági léhűtő Sir Georg Crofts (Reiter Zoltán) is elkíséri. Találkozik csak ritkán látogatott gyermekével Vivie-vel (Nagy Barbara), régi barátjával, a nyitott szellemű Praeddel (Baranyi Péter), és egykori hódolójával, a konvenciókba beleszorult, egykor szabadabb elveket követő Samuel Gardner anglikán tiszteletessel (Tunyogi Péter), és annak fiával, Frank Gardnerrel (Csató Norbert). A szellemesen bonyolított cselekményből hamar felfejtődik Warrenné hivatásának lényege.

A ma is ragyogó Kitty (Warrenné) készen áll a magyarázattal lánya számára. Egykor nehéz sorsa és nővére hatására választotta a megélhetésnek ezt a módját. Vivie először hajlamos ezt megérteni, azt azonban már nehezen fogadja el, hogy anyja mégsem hagyott fel az ősi mesterséggel. Azzal kell szembesülnie, hogy tanítatásának költségei nem tisztességes haszonból származnak. Vajon képviselheti azokat az értékeket, melyeket helyesnek tart ennek tudatában?

Vivie elutasítja a közösséget anyjával, és a maga módján ítélkezik felette, nem fogadja el a továbbiakban a járadékot, és maga akarja megkeresni a pénzt. A darab